अथ शरशतभिन्नक्षतदेहैर्हतपतितैः क्षणदाचरैः समन्तात् । निधनमुपगतैर्बभूव भूमिर्गिरिशिखरैरिव दुर्गमा तिरोद्रा । ६९२०

तं सिद्धगन्धर्वपिशाचसङ्घा नागाः सुपर्णाः पितरो वयांसि । रक्षोगणा भूतगणाश्च द्रौणिमपूजयन्नप्सरसः सुराश्च ।

इति श्रीमहाभारते द्रौणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि अश्वत्थामयुद्धे षट्पञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ द्रुपदस्यात्मजान् दृष्ट्वा कुन्तिभोजसुतांस्तथा । द्रौणपुत्रेण निहतान्वाचसांश्च सहस्रशः ।

युधिष्ठिरो भीमसेनो धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः । युयुधानश्च संक्रुद्धा युद्धायैव मनो दधुः ।

सोमदत्तसुतः क्रुद्धो दृष्ट्वा सात्यकिमाहवे । महता शरवर्षेण छादयामास भारत ।

ततः समभवद्युद्धमतीवाद्भुतदर्शनं । त्वदीयानां परेषाञ्च घोरं विजयकाङ्क्षिणां । ६९२५

दशभिः सात्वतस्यार्थे भीमो विव्याध कौरवं । सोमदत्तोऽपि तं वीरं शतेन प्रत्यविध्यत ।

सात्वतस्त्वभिसंक्रुद्धः पुत्राधिभिरभिप्लुतं । वृद्धं वृद्धगुणैर्युक्तं ययातिमिव नाहुषं ।

विव्याध दशभिस्तीक्ष्णैः शरैर्वज्रनिपातिभिः । शक्त्या चैनं विनिर्भिद्य पुनर्विव्याध सप्तभिः ।

ततस्तु सात्यकेरर्थे भीमसेनो नवं दृढं । मुमोच परिघं घोरं सोमदत्तस्य मूर्द्धनि ।

सात्वतोऽप्यग्निसङ्काशं ममोच शरमुत्तमं । सोमदत्तोरसि क्रुद्धः सुपत्रं निशितं युधि । ६९३०

युगपत् पेततुर्वीरे घोरौ परिघमार्गणौ । शरीरे सोमदत्तस्य स पपात महारथः ।

विमोहिते तु तनये बाह्लीकस्तमुपाद्रवत् । विसृजञ्छरवर्षाणि कालवर्षीव तोयदः ।

भीमोऽथ सात्वतस्यार्थे बाह्लीकं नवभिः शरैः । प्रपीडयन्महात्मानं विव्याध रणमूर्द्धनि ।

प्रातिपेयस्तु संक्रुद्धः शक्तिं भीमस्य वक्षसि । निचखान महाबाहुः पुरन्दर इवाशनिं ।

स तया निहतो भीमश्चचाल च मुमोह च । प्राप्य चेतश्च बलवान् गदामस्मै ससर्ज ह । ६९३५

सा पाण्डवेन प्रहिता बाह्लीकस्य शिरोऽहरत् । स पपात हतः पृथ्व्यां वज्राहत इव द्रुमः ।

तस्मिन्विनिहते वीरे बाह्लीके पुरुषर्षभे । पुत्रास्तेऽभ्यद्रवन् भीमं दश दाशरथेः समाः ।

नागदत्तो दृढरथो वीरबाहुरयोभुजः । दृढः सुहस्तो विरजाः प्रमाथश्चोग्रयाय्यपि ।

तान् दृष्ट्वा चुक्रुधे भीमो जघ्नुर्हे भारसाधनान् । एकमेकं समुद्दिश्य पातयामास मर्मसु ।

ते विद्धा व्यसवः पेतुः स्यन्दनेभ्यो हतौजसः । चण्डवातप्रभग्नास्तु पर्वताग्रान्महीरुहाः । ६९४०

नाराचैर्दशभिर्भीमस्तान्निहत्य तवात्मजान् । कर्णस्य दयितं पुत्रं वृषसेनमवाकिरत् ।

ततो वृकरथो नाम भ्राता कर्णस्य विश्रुतः । विव्याध भीमं नाराचैस्तं समभ्यवधीद्बली ।

ततः सप्तरथान् वीरः श्यालानां तव भारत । निहत्य भीमो नाराचैः शतचन्द्रमपोथयत् ।

अमर्षयन्तो निहतं शतचन्द्रं महारथं । शकुनेर्भ्रातरं वीरमवाचः शरभो विभुः ।

अभिद्रुत्य शरैस्तीक्ष्णैर्भीमसेनमताडयत् । स ताड्यमानो नाराचैर्वृष्टिवेगैरिवाचलः । ६९४५

जघान पञ्चभिर्बाणैः पञ्च चातिबलान्नृपान् । तान् दृष्ट्वा निहतान् वीरान् विचेलुर्नृपसत्तमाः ।

ततो युधिष्ठिरः क्रुद्धस्तवानीकमशातयत् । निषतः कुरुयोनेश्च पुत्राणां तव चानघ ।